

hic dicitur, qui consuetum atq; usitatum transcendent atq;
excedit. quae omnia ex sequentib; de differentia carminum
speciali commodiūs dici, ac penitus observari poterunt.

3. Post indolem est observatio stylī poetici, qui non solum
differt tamen^{ab} oratorio, sed etiam à se ipso.

Orator enim cùm dicit: Tarquinius urbem Gabiorum turp
tudine ac dolis in potestatem suam redegerat; Poeta ait:
Tarquinig Gabios turpifecerat arte suos.

Oratoriū ~~cassellī poetice~~ dicim: Commilitones exāpit convi
vio; Poetice vero: socios dapibus meritis accipit.

Oratoriū: cassellis, poetice:

Hic ubi Cassilicam Fulda peragrat huonum.
Ubi notandum Peripherasin locis esse frequentissimam

4. Adjunctio Epithetorum etiam peculiare est Poēmati
ita ut Epitheta non pro condimento; sed pro cibo sint inca
mine. quamvis unū pra altero istis gaudet, de quo postea

Hoc vero etiam ad normam carminis maistori pere facit, ut e
theta recto sint loci; cùm ex intervallō, nisi diversa sint
terminatione à subjectis, tūntū ut substantiva verbi
clāudant, quod utrumq; in prosa perinde non est.

5. Deniq; metrūm et aptitudo metri tenenda sint. Et quidem me
trūm ipsum respectū oratoriae poēmati perenne est. Et est
varium, qualia in disciplina pedū ac metri describuntur, quā
vis in poesi omnium minima sint pes et metrūm. quo autem
metro singula describenda sint, docere sequentia subinde possum
Atq; haec de differentia carminis à prosa, dictu quidem
paucis, sed in excessu multis ac potissimis, quale collecti,
one probatissimorum poëtarū planum evadet.

b) Modūs, quo à se ipso differt poēma, in sequentib;
est.